

چهار روز

محمدرضا شفا، تهیه‌کننده فیلم پرمخاطب

«بیست و یک روز بعد»:

محمدرضا شفا، تهیه‌کننده فیلم پرمخاطب «بیست و یک روز بعد» که در آرای مردمی جزو فیلم‌های برتر است و با اختلاف از بسیاری از فیلم‌های انتخاب شده توسط هیات داوران جلوتر است، درباره شرایط به‌وجود آمده توسط هیات داوران جشنواره سی و پنجم فیلم فجر به «وطن‌امروز» گفت: نمی‌خواهم زیاد درباره داوری صحبت کنم، خیلی حرفی نمانده است و همه درباره داوری‌ها صحبت کرده‌اند. نکته‌ای که من می‌خواهم بگویم این است که خیلی وقت‌ها خیلی‌ها از موضع بالا می‌گویند چرا در کشور ما همه چیز آمیخته به سیاست‌بازی است و این حرف‌ها، نکته مهم در این ماجرا این است که ما چرا از خودمان شروع نمی‌کنیم؟! برخورد سیاسی با فیلمی که سراسر نجابت و سراسر شرافت در آن موج می‌زند، چه آورده‌ای برای مدیران جشنواره دارد؟ به نظر من این برخورد از طرف دبیرخانه جشنواره بوده و داوری بخشی از این ماجراست. وی با انتقاد از شرایط عجیبی که برای این فیلم در اکران کاخ جشنواره به وجود آمده است، افزود: این برخورد سلیقه‌ای اگر فقط در هیات داوران بود ما یک اکران حداقل در برج میلاد می‌داشتیم اما نمی‌دانم چرا فقط «بیست و یک روز بعد» تنها فیلم بخش مسابقه است که در ۲ روز پایانی و در سانس‌های آخر به نمایش در می‌آید؟ همه این سانس‌ها تا قبل از اکران «بیست‌ویک روز بعد» به فیلم‌های مستند و غیررقابتی تعلق پیدا کرده است. این صرفا به گردن داوری نیست. داوری بخشی از دبیرخانه جشنواره است که این شرایط را ایجاد کرده است. به خاطر همین یقین دارم بیست و یک روز بعد از همان ابتدا قرار بود در بخش مسابقه شرکت داده شود. برنامه‌ای داشتند، عمدی و اراده‌ای در کار بوده که این اتفاق نیفتد و موفق هم شدند. اینکه دبیرخانه جشنواره سی و پنجم فجر، این جشنواره را از اعتبار انداخت، تاکید کرد: جشنواره فیلم فجر برای هیچکس نیست و برای همه کشور و یک میراث ملی است. هیچ دبیرخانه‌ای در طول این ۳۵ دوره به این شکل که امسال اتفاق افتاده، جشنواره فجر را بی‌اعتبار نکردند و در امانت خیمات کردند. منظوم صرفا فقط خودم نیست. مجموعه‌ای که این امانت در اختیارش قرار می‌گیرد و رعایت احترام این امانت را باید بکنند. دبیر دوره بعدی با فجایعی که اتفاق افتاد و اعتیاری که از بین رفت، باید تلاش کند وضعیت را تازه به نقطه صفر برساند. این جشنواره را به نقطه‌ای رساندند که سال آینده با چالش‌های پیچیده‌تری مواجه خواهد بود. اینها مسائلی است که به نظر من از داوری‌ها مهم‌تر است و بر کل جشنواره از نحوه توزیع بلیت و تناقض‌هایی که درباره فیلم‌هایی که انتخاب نشدند، سایه افکنده است. شفا، درباره اظهارنظرهایی که درباره انتخاب‌های هیات داوران در رسانه‌ها شده است هم گفت: این موج از بهت در میان اهالی رسانه و کسانی که نام نامزدهای سیمرغ را شنیده‌اند، سابقه ندارد. اما از منظر تهیه‌کننده بیست و یک روز بعد باید بگویم تلخی ماجرا برای ما این است که هنوز فیلم ما در کاخ جشنواره دیده نشده است که اهالی رسانه بتوانند نظرشان را درباره این فیلم بدهند و درباره داوری‌ها اظهارنظر کنند. این اتفاق تلخ بود. امسال جشنواره ۳ دسته فیلم داشت: رقابتی و غیررقابتی و یک فیلم (بیست و یک روز بعد) که در رقابت بود اما رقابت داده نشد.

خبر

مجسمه‌ای از داوران جشنواره فیلم فجر در تهران

معرفی داوران جشنواره قسه‌گویی
داوران بخش ملی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی قسه‌گویی معرفی شدند. به گزارش فارس، ۳ هنرمند به داوری ۴۲ اثر بخش ملی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی قسه‌گویی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان می‌پردازند.
مریم نشیبی، محمد سیمزاری و علی خانجانی به عنوان داوران بخش ملی جشنواره قسه‌گویی معرفی شدند. این داوران قرار است آثاری را در بخش‌های مریشان کانون، آزاد، پدربزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها، نوجوانان، فراگیر و رضوی به داوری بنشینند.
گفتنی است هیات انتخاب جشنواره از بین ۱۲۸۸ قسه ۵۷ اثر را برگزیده‌اند که ۴۲ اثر از بین آنها در بخش ملی ارائه می‌شود. بر همین اساس ۱۰ مرئی کانون، ۱۰ پدر بزرگ و مادر بزرگ، ۱۱ نوجوان، ۳ قسه‌گوی فراگیر و ۸ قسه‌گوی رضوی آثار خود را در این بخش ارائه خواهند کرد.

گروه فرهنگ و هنر: اعلام اسامی نامزدهای بخش‌های مختلف سودای سیمرغ سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر در شرایطی اعلام شد که موجب بهت و تعجب بسیاری از منتقدان، مخاطبان و اهالی رسانه شد. انتخاب‌هایی خارج از عرف و ساختار جشنواره که با گاف‌های عجیب و غریب همراه شده است، هیات داوران جشنواره سی و پنجم فیلم فجر را کانون انتقادات فراوان گروه‌های مختلف سینمایی کرده است. با خلأقیتی که هیات داوران جشنواره فیلم فجر از خود نشان داده است، بایکوت فیلم‌هایی چون «ویلایی‌ها» و «بیست و یک روز بعد» آنقدر نباید عجیب به نظر برسد، وقتی فیلمی که «موسیقی متن» ندارد، کاندیدای سیمرغ می‌شود. موارد عجیب و گاف‌های فراوان هیات داوران این دوره جشنواره فیلم فجر به حدی است که مسعود فراستی از آن به «مورد عجیب بنجامین باتن» تعبیر کرده است. فراستی در هفت گفت: این جشنواره بسیار عجیب است و این عجیبی از شروع جشنواره است. واقعا در ۱۵ سال اخیر جشنواره چنین بدی را به‌خاطر نمی‌آورم. جشنواره بد بدین معنا که فیلم‌هایی آنقدر بد دارد. در این جشنواره تعداد فیلم‌های بد، توهین آمیز، نابلد و مبتذل رکورددار است. سینمای ایران کجای کار است؟ واقعا در چنین وضعیت استیصال و اضمحلالی قرار دارد؟ منتقدی که همواره مخالف من بود، نیز می‌گفت جشنواره قابل تحمل نیست. به اکران نیز فکر کنید که غیرقابل فروش هستند. ۲ فیلم قابل اعتنای «ویلایی‌ها» و «ماجرای نیمروز» محصول این جشنواره و این سیاست‌گذاری و اوضاع نیستند. هر کسی که من این روزها دیدم بر سر «ویلایی‌ها»، «ماجرای نیمروز» و یکی، دو فیلم دیگر با همه اختلاف نظر داشتیم که در بخش کارگردانی و بهترین فیلم غیرقابل چشم‌پوشی هستند اما اینجا یکی هست یکی نیست.

■ **چرا از «ماجرای نیمروز» تنفر دارند؟**

بهرروز افخمی هم در برنامه هفت درباره این داوری‌ها گفته است: داوری ضعیف، خیلی ضعیف‌تر از آنچه پیش یبنی می‌شد. اتفاق افتاده است. به‌نظر من این جشنواره اساسا خلاف جریان است. احساس جدی وجود دارد که بلایی که سال گذشته بر سر «سیانور» آمد و به شکل کلی کنار گذاشته شد، امسال نیز بر سر برخی فیلم‌ها خواهد آمد. چرا از ماجرای نیمروز تنفر دارند. داوران اشتباه بزرگی کردند؛ اعمال نظرها کاملا سیاسی بود. همچنین سید طغی‌زاده را تاسفبار خواندن داوری‌های این دوره از جشنواره می‌گوید. من اصلا باور نمی‌کنم این نتایج را. گویا هیات داوران بخشی از فیلم‌ها را ندیده است. من هرچقدر هم برخی فیلم‌ها را نپسندم نمی‌توانم توانایی‌ها و نقاط مثبت فیلم در برخی حوزه‌ها را نادیده گرفت. در ۷۰ درصد موارد نامزدها مرا شوکه کرد. مساله مهم در داوری این است که معیار چیست؟ چرا نباید کارگردانی حمید نعمت‌الله در «رگ خواب» دیده شود؟

■ **سیمرغ کیلویی چند**

این انتقادات به برنامه هفت البته محدود نشده است و تعدادی از کارگردانان و منتقدان سینمایی هم با اظهارنظرهایی به این داوری‌ها واکنش نشان

سودای سیمرغ
هیات داوران سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر
نامزدهای بخش سودای سیمرغ (مسابقه سینمای ایران) را اعلام کرد. به گزارش «وطن امروز» اسامی نامزدهای بخش مسابقه سینمای ایران (سودای سیمرغ) سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر به شرح زیر است:
نامزدهای بهترین عکس
-امیرحسین شجاعی برای مجموعه عکس‌های فیلم رگ خواب
-امید صالحی برای مجموعه عکس‌های فیلم اسرافیل
-مریم تخت کشیان برای مجموعه عکس‌های فیلم نگار
-احمدرضا شجاعی برای مجموعه عکس‌های فیلم خفه‌گی
-سحاب زری‌باف برای مجموعه عکس‌های فیلم ماجرای نیمروز
■ نامزدهای بهترین چهره پردازی
-سودابه خسروی برای اسرافیل
-عبدالله اسکندری برای خوب، بد، جلف
-ایمان امیدیاری برای زیر سقف دودی
-مهرداد میر کیانی برای یک روز بخصوص
-علی بهرامی‌فر برای ایتالیا ایتالیا
■ نامزدهای بهترین جلوه‌های بصری
-محمد لطفعلی برای آباجان
-مهدی قاسمی برای ویلایی‌ها
-سینا قویدل برای رگ خواب
-محمدرضا نجفی امامی برای بیست‌ویک روز بعد
-کامران سحرخیز و امیر سحرخیز برای پشت دیوار سکوت

مستند فجر
نامزدهای بهترین فیلم، کارگردانی و دستاورد فنی و هنری بخش مستند سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر اعلام شدند. به گزارش «وطن امروز» در بخش مستند سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر متهمین دایره بیستم (حسام اسلامی)، آهستگی (یاسر خیر، بزم رزم (مهدی همایونفر)، صفر تا سکو

مستند
نامزدهای بهترین فیلم، کارگردانی و دستاورد فنی و هنری بخش مستند سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر اعلام شدند. به گزارش «وطن امروز» در بخش مستند سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر متهمین دایره بیستم (حسام اسلامی)، آهستگی (یاسر خیر، بزم رزم (مهدی همایونفر)، صفر تا سکو

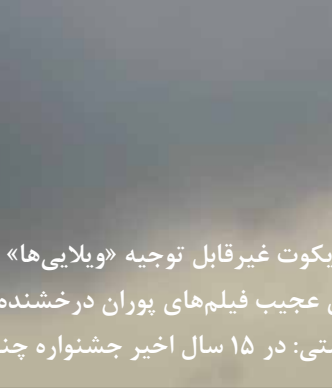
مجسمه‌ای از داوران جشنواره فیلم فجر در تهران

مستند
نامزدهای بهترین فیلم، کارگردانی و دستاورد فنی و هنری بخش مستند سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر اعلام شدند. به گزارش «وطن امروز» در بخش مستند سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر متهمین دایره بیستم (حسام اسلامی)، آهستگی (یاسر خیر، بزم رزم (مهدی همایونفر)، صفر تا سکو

بهت منتقدان و اهالی رسانه از انتخاب عجیب نامزدهای بخش سودای سیمرغ توسط هیات داوران جشنواره سی‌وپنجم فیلم فجر

جشنواره آوار شد

مجسمه‌ای از داوران جشنواره فیلم فجر در تهران

داده‌اند. محمدحسین مهدویان، کارگردان اثر تحسین شده «ماجرای نیمروز» در واکنشی به این داوری‌ها با اعتراض به دیده نشدن طراحی چهره‌پردازی، فیلمبرداری و تدوین فیلمنامه این کار با آوردن نقل قولی از جلال آل احمد که گفته بود: «حرفات اگه حرف باشه روی دیوار طویله اورازان هم که بنویسی فرداش تا ته بندرعباس می‌ره و همه می‌شون و روشون اثر هم می‌ذاره.» نوشته است: «سیمرغ کیلویی چند؟». کارگردان ایستاده در غبار در صفحه شخصی‌اش می‌نویسد: «دوستان عزیزم هادی بهروز (مدیر فیلمبرداری)، سجاد پهلوان‌زاده (تدوین گر)، ابراهیم امینی(نویسنده)، محسن دارسنج (طراح گریم)، حبیب خزایی‌فر (آهنگ‌ساز)، احمد مهران‌فر (بازیگر)، مهرشاد ملکوتی (صداگذار) و هادی ساعدمحکم (صداپرداز)، زحمات شما رو اصحاب رسانه، منتقدان، هنرمندان و مهم‌تر از همه مردم عزیز و عاشقان سینما دیدند. سیمرغ کیلویی چند؟ همه جاحرف شماست.»

در شرایطی که به اذعان بسیاری از منتقدان، اهالی رسانه و مخاطبان در سینماهای مردمی «ماجرای نیمروز» یکی از بهترین فیلم‌های جشنواره است اما در بخش‌های قابل توجهی از جمله بهترین فیلمنامه، بهترین تدوین و همچنین بهترین چهره‌پردازی – با توجه به گریم‌های سخت مربوط به دهه ۶۰ – از قلم هیات داوران افتاده است. تعجب برانگیزتر آنکه فیلم‌هایی در این بخش‌ها و بخش‌های دیگر کاندیدا شده‌اند که کیلومترها با حداقل‌های سینمایی در جشنواره فیلم فجر فاصله دارند. بسیاری از فیلم‌هایی که در بخش‌های مختلف سودای سیمرغ کاندیدا شده‌اند در حد و اندازه‌های جشنواره هم ظاهر نشده‌اند. نگاهی به کاندیداهای ۳ بخش اصلی از جمله بهترین فیلم، بهترین کارگردانی و بهترین فیلمنامه هم انتقادات فراوانی را برانگیخته است. «رگ خواب» حمید نعمت‌الله، «ماجرای نیمروز» محمدحسین مهدویان

نامزدهای سودای سیمرغ معرفی شدند
نامزدهای بهترین موسیقی
-حامد ثابت برای تابستان داغ
-پیمان یزدانیان برای بدون تاریخ، بدون امضا
-ستار اور کی برای ویلایی‌ها
-حسین روزبهانی برای ماجرای نیمروز
■ نامزدهای بهترین طراحی صحنه
-کامیاب امین عشایری برای یک روز بخصوص
-امیرحسین قدسی برای نگار
-کیوان مقدم برای تابستان داغ
-محسن نصر اللهی برای بدون تاریخ، بدون امضا
-بهزاد جعفری طادی برای ماجرای نیمروز
■ نامزدهای بهترین طراحی لباس
-نگار نعمتی برای نگار
-نازنین خزاعی برای تابستان داغ
-بهزاد جعفری طادی برای ماجرای نیمروز
■ نامزدهای بهترین صابرداری
-عباس رستگارپور برای زیرسقف دودی
-پرویز آنباز برای فراری
-داریوش صادقیپور و محمود کاشانی برای تابستان داغ
-امین میرشکاری برای بدون تاریخ، بدون امضا
-وحید مقدسی برای نگار
■ نامزدهای بهترین صداگذاری
-پرویز آنباز برای فراری
-سیدعلیرضا علویان برای بدون تاریخ، بدون امضا
-حسین ابوالصدق برای نگار
-محمدرضا دلپاک برای زیر سقف دودی
-امیرحسین قاسمی برای تابستان داغ

اعلام اسامی نامزدهای بخش مستند جشنواره فیلم فجر
جفای هیأت داوران به «کویرس وطن کوچک من»
کم‌رنگ، یاسر خیر (آهستگی)، حسام اسلامی (متهمین دایره بیستم)، سحر مصیبی (صفر تا سکو) و محمد کارت (آوانتان) نامزد شدند. همچنین

داده‌اند. محمدحسین مهدویان، کارگردان اثر تحسین شده «ماجرای نیمروز» در واکنشی به این داوری‌ها با اعتراض به دیده نشدن طراحی چهره‌پردازی، فیلمبرداری و تدوین فیلمنامه این کار با آوردن نقل قولی از جلال آل احمد که گفته بود: «حرفات اگه حرف باشه روی دیوار طویله اورازان هم که بنویسی فرداش تا ته بندرعباس می‌ره و همه می‌شون و روشون اثر هم می‌ذاره.» نوشته است: «سیمرغ کیلویی چند؟». کارگردان ایستاده در غبار در صفحه شخصی‌اش می‌نویسد: «دوستان عزیزم هادی بهروز (مدیر فیلمبرداری)، سجاد پهلوان‌زاده (تدوین گر)، ابراهیم امینی(نویسنده)، محسن دارسنج (طراح گریم)، حبیب خزایی‌فر (آهنگ‌ساز)، احمد مهران‌فر (بازیگر)، مهرشاد ملکوتی (صداگذار) و هادی ساعدمحکم (صداپرداز)، زحمات شما رو اصحاب رسانه، منتقدان، هنرمندان و مهم‌تر از همه مردم عزیز و عاشقان سینما دیدند. سیمرغ کیلویی چند؟ همه جاحرف شماست.»

و «بیست و یک روز بعد» محمدرضا خردمندان در حالی در بخش فیلمنامه نادیده گرفته شده‌اند که حضور برخی فیلم‌های دیگر به عنوان کاندیدا در این بخش سوال‌برانگیز است.
■ **کاندیداتوری عجیب «ژرسقف دودی»**
نام «ژرسقف دودی» و «نگار» در لیست کاندیداهای بهترین کارگردانی دیده می‌شود و این در شرایطی است که نام کارگردانان فیلم‌هایی چون «رگ خواب»، «ویلایی‌ها»، «سد معبر» و «خفه‌گی» نادیده گرفته شده است. در بخش بهترین فیلم هم نام «ژرسقف دودی» دیده می‌شود، در حالی که «ویلایی‌ها» که با اقبال جدی مخاطبان و منتقدان مواجه شده است، در این بخش نادیده گرفته شده است. نگاهی کلی به انتخاب‌های هیات داوران جشنواره سی و پنجم نشان می‌دهد روابطی خارج از «محتوا» و «سینما» بر بعضی از حذف سیستماتیک و مهندسی برخی فیلم‌های ابراهیم ایرج‌زاد در ۱۲ رشته، کاندیداتوری فیلم ضعیف پوران درخشنده در ۶ رشته و کاندیداتوری غیرقابل توجیه فیلم‌هایی چون «رک بزبخصوص» و «سارا و آیدا» در چند رشته نشان می‌دهد برخی رویکردها از سوی هیات داوران یا مدیران جشنواره از حذف سیستماتیک و مهندسی برخی فیلم‌های پرمخاطب و قوی در برخی بخش‌های مهم حکایت دارد. از سوی دیگر کاندیداتوری «زیر سقف دودی» که نتوانسته بود حداقل انتظار اهالی رسانه، منتقدان و مردم را در اکران‌های جشنواره برآورده کند، در ۶ رشته اصلی جشنواره از جمله بهترین بازیگر نقش اول زن، بهترین کارگردانی، بهترین فیلم، بهترین چهره‌پردازی و بهترین صداپردازی از یک مهندسی عجیب و غریب در هیات داوران حکایت می‌کند. کانال سینما در مطلبی با عنوان «وقتی داوران به فیلم‌های خودشان جایزه می‌دهند و فرزندانشان را نامزد می‌کنند» به موارد عجیب دیگری در داوری‌های امسال اشاره کرده است. در این مطلب

■ **نامزدی موسیقی برای فیلمی بدون موسیقی**
فیلم سینمایی «یک روز بخصوص» همایون اسعدیان جلوه‌های ویژه میدانی ندارد و نامزد شده و فیلم «گشت ۲» سعید سهیلی هم در حالی که جلوه‌های ویژه بصری ندارد در این بخش نامزد دریافت جایزه شده است. مورد عجیبی که از شب اعلام اسامی نامزدهای جشنواره موجی از انتقاد و البته کنایه‌های لطیفه‌وار به هیات داوران را به همراه داشته نامزدی موسیقی برای فیلمی بدون موسیقی است: فیلم «بدون تاریخ بدون امضا» در حالی نامزد است: نامزدهای موسیقی شده که اصلا موسیقی متن ندارند! اتفاقی که تعجب کارگردان فیلم را هم همراه داشته. آیا هیات داوران موسیقی تیتراژ به همراه داشته. این هیات داوران موسیقی تیتراژ این فیلم را نامزد کرده‌اند یا هنگام اکران فیلم موسیقی‌ای شنیده‌اند که بقیه تماشاگران موفق به شنیدنش نشده‌اند؟

■ نامزدهای بهترین بازیگر نقش اول مرد
-امیر آقایی برای بدون تاریخ، بدون امضا
-محسن تنابنده برای فراری
-مهرداد صدیقیان برای ماجرای نیمروز
-علی مصفا برای تابستان داغ
-حمید فرخ‌زاد برای خوب، بد، جلف
■ نامزدهای بهترین بازیگر نقش اول زن
-مریلا زارعی برای زیر سقف دودی
-لیلا حاتمی برای رگ خواب
-پریناز ایزدیار برای تابستان داغ
-غزل شاکری برای سارا و آیدا
-سارا بهرامی برای ایتالیا ایتالیا
-هدیه تهرانی برای اسرافیل
■ نامزدهای بهترین فیلمنامه
-منیر قیدی و ارسلان امیری برای ویلایی‌ها
-کامیوزیا پرتوی برای فراری
-پيام کرمی برای تابستان داغ
-سعید روستایی برای سدمعبر
-وحید جلیلودن و علی زرنگار برای بدون تاریخ، بدون امضا
■ نامزدهای بهترین کارگردانی
-وحید جلیلودن برای بدون تاریخ، بدون امضا
-ابراهیم ایرج‌زاد برای تابستان داغ
-پوران درخشنده برای زیر سقف دودی
-حسین مهدویان برای ماجرای نیمروز
-علیرضا داوودنژاد برای فراری
-رامبد جوان برای نگار
■ نامزدهای بهترین فیلم
-جهانگیر کوثری برای فراری
-جواد نوروزبیگی برای تابستان داغ
-پوران درخشنده برای زیر سقف دودی
-سیدمحمود رضوی برای ماجرای نیمروز
-علی جلیلودن برای بدون تاریخ، بدون امضا

در بخش بهترین دستاورد فنی سیدوحید حسینی برای پژوهش فیلم «بزم رزم»، سیدمحمدرضا هاشمیان برای پژوهش «ژئیس‌الوزرا»، همیلا موید برای تدوین «صفر تا سکو»، امین ابوالصدق برای صداگذاری «صفر تا سکو»، مرتضی پایه‌شناس برای تدوین «کویرس وطن کوچک من» و بهروز بادروج برای فیلمبرداری «آهستگی» نیز نامزد شدند.

اعلام اسامی نامزدهای بخش مستند جشنواره فیلم فجر
جفای هیأت داوران به «کویرس وطن کوچک من»
کم‌رنگ، یاسر خیر (آهستگی)، حسام اسلامی (متهمین دایره بیستم)، سحر مصیبی (صفر تا سکو) و محمد کارت (آوانتان) نامزد شدند. همچنین

تقدیر فیلم

«بیست و یک روز بعد» را ندیدند
علی مرادخانی: مدت‌هاست نام حوزه هنری در محافل سینمایی محدود به خبرهایی شده که یا درباره تحریم برخی فیلم‌های سینمایی است یا چرایی حمایت از برخی فیلم‌ها. حوزه‌ای که برای تأثیرگذاری جدی در فضای هنر انقلابی در حوزه سینما علم شده ولی مدت‌هاست منحصر به اخبار غیردوست‌داشتنی شده است. ولی امسال «بیست‌ویک روز بعد» حیطه اخبار را تغییر داد. اکنون وقت آن رسیده که درباره حضور یک کارگردان جوان در سینمای ایران صحبت کنیم. جوان کارگردانی که با حمایت حوزه هنری فیلم ساخته و فیلمش به گواه اعلام روابط عمومی جشنواره جزو پرمشاش‌ترین فیلم‌های امسال بوده، ولو اینکه فیلم اول کارگردان هم هست. کسانی که با فیلم‌های کوتاه سیدمحمدرضا خردمندان آشنا باشند می‌دانند دیدن یک فیلم خوب با فیلمنامه مطلوب از او جای تعجب ندارد. دوتنل، تکتیرانداز و ناگهان نشان دادند که «خردمندان» فکوره‌ای می‌نویسد و جسورانه می‌سازد و اینها بس است برای اینکه بدانیم با یک فیلم مهم طرگ‌هستیم به نام «بیست‌ویک روز بعد». فیلمنامه، پویا و زنده است؛ با تعلیق‌های درست و روایت بجا که آنچنان از ریتم نمی‌افتد، نشانه‌گذاری‌های هوشمندانه و فریعاتی که هرکدام‌شان مهم هستند و ناگفته پیداست که برای تکتک‌شان فرصت و فکر زیادی وجود داشته است. نگاهی به طیف‌های مختلفی از آسیب‌های اجتماعی در بستری کاملا فقیرانه که بشدت مستعد تلخ‌کامی برای مخاطب است ولی به درستی به این آسیب‌ها اشاره می‌کند و قصه‌اش را روایت می‌کند و مخاطب را هم نمی‌گذرد. خط اصلی داستان اما نقطه قوت کار است، روایتی از مشارکت یک کودک برای خانواده‌ای که اسیر مشکلات خانوادگی بوده و حالا با تغییراتی روبه‌رو شده که او را ناگزیر به تلاش بیشتر می‌کند و همه اینها همراه است با علاقه‌های نوجوانانه او برای فیلمسازی. داستانی به وضوح به چشم و مخاطب هم نشستسته و هنگام تنظیم این یادداشت شنیده‌ها بر آن است که در صدر جدول محبوب‌ترین فیلم‌های جشنواره در نگاه تماشاگران قرار دارد. عجیب هم نیست، فیلمی که درباره یک دغدغه اجتماعی ساخته شده، حکایت تلاش یک نوجوان است، آسیب‌های جدی اجتماعی را به نیکی در قالب فریات داستان مطرح می‌کند و سر آخر هم نه می‌گذرد و نه ناامید می‌کند.

پایان‌بندی کار نیز در غباری از واقعیت و رویا شکل می‌گیرد و پایان کار هم به سوررئالیسم پهلوی می‌زند و هم به تحقق رویای قهرمان داستان. پایانی به طعم لزوم ایستادگی برای نیل به هدف و بی‌جواب ماندن ماکیاولیسم.

«بیست‌ویک روز بعد» روایتی است از قهرمانان نوجوانی که از جان مایه می‌گذارند و سر آخر قله‌هایی را فتح می‌کنند که نه‌تنها هیچکس باور نمی‌کند که پدراانشان نتوانسته‌اند و شاید منطق هم نتواند بپذیرد که اینها توانسته‌اند. ولی واقعیت همیشه با منطق همراه نیست بویژه در ایران، البته جفاست اگر از بازی خوب ساره بیات و مهدی عزیزی هم بصادگی گذر کنیم. بیات که انصافا بالاتر از همیشه خود ظاهر شده و در سال‌های جوانی از پس نقش سخت یک مادر سرطانی با ۲ فرزند نوجوان برآمده و مهدی عزیزی که سال گذشته توانایی خود را در «ابد و یک روز» ثابت کرد و در «بیست‌ویک و یک روز بعد» هم درخشان‌تر از فیلم سال گذشته‌اش ظاهر شده است و اینها یعنی با کارگردان جوانی طرف هستیم که قدرت بازی گرفتن از چند نوجوان و یک چهره سرشناس را دارد.

«بیست‌ویک روز بعد» هر چند مانند مواردی دیگر از معدود فیلم‌های شایسته جشنواره امسال مورد بی‌مهری عجیب و سوال‌برانگیز هیات داوران قرار گرفت، ولی همین که موضوعی چنین غامض که بستر روایی حاشیه شهر دارد و در آن خبری از اتفاقات جذاب غیرداستانی (شما بخوانید تریج‌هایی که صرفا برای فروش فیلم‌ها به آن وصله می‌شوند) نیست، در میان پرمشاش‌گرترین آثار جشنواره امسال بوده یعنی مردم هم به روایت صحیح و سالم از آسیب‌های اجتماعی روی خوش نشان می‌دهند و می‌توان درباره آسیب‌ها سخن گفت و غرق در دود و فساد نشد. می‌توان از کنار این ظواهر که تبعات مساله اصلی است عبور کرد، به خود موضوع پرداخت و روایت سینمایی درستی هم از آن داشت. خردمندان جوان توانایی روایت‌های جذاب اجتماعی را دارد. قصه را می‌فهمد، بر داستان‌های فرعی و نشانه‌گذاری و ریتم قصه مسلط است، توانایی بازی گرفتن از بازیگر را دارد و می‌تواند پایان‌بندی درستی را برای فیلم انتخاب کند و اینها یعنی ورود یک کارگردان جوان خلاق که با دغدغه‌ا می‌فهمد و می‌توان به سینمای درستش، مخاطب‌شناسی قابل توجهش و در مجموع آینده درخشان‌ش امیدوار بود.